

På denne baggrund finder Skatteministeriet, at SKAT bør sikres en tilsvarende hjemmel som fødevareremyndighederne til i indsats-/kontroløjemed at sammenstille og samkøre oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med oplysninger i SKATs systemer.

3.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevareremyndighederne til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Sammenstilling og samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret forudsætter, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, og at der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet efter persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 4. SKAT vil naturligvis sikre, at disse regler iagttages.

Yderligere vil det blive sikret, at persondatalovens sikkerhedsregler, som fastsat i bl.a. sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000), vil blive iagttaget. Det vil bl.a. sige, at adgangen til at hente oplysninger fra overtrædelsesregisteret og til at sammenstille/samkøre disse oplysninger begrænses til et fåtal af personer, som er autoriserede hertil, og som er i øvrigt er beskæftigede med de indsats/kontrolformål som oplysningerne indhentes til brug for.

Forslaget findes i lovforslagets § 5, nr. 1.

3.3 Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer

3.3.1 Gældende ret

SKAT har i dag mulighed for at foretage beslaglæggelser af ikke afgiftsberigtigede varer efter bestemmelserne i toldlovens §§ 83 og 84. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift og bøder vedrørende de ikke afgiftsberigtigede varer er betalt. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre SKATs ubetalte krav på afgifter m.v.

Med beslaglæggelsen tages varerne således ud af handlen indtil alle afgifter m.v. er betalt. Udover det som er hensigten med beslaglæggelse (at sikre SKATs afgiftskrav) har beslaglæggelse erfaringsmæssigt en god effekt overfor de virksomheder og personer, som importerer og/eller forhandler ikke afgiftsberigtigede varer. I og med at varerne for en kortere eller længere periode tages ud af handel mister de pågældende den omsætning og indtægt, som de havde kalkuleret med.

Beslaglæggelse af varerne er således et effektivt middel overfor de kredse, som importerer og forhandler ikke afgiftsberigtigede varer.

Almindelige regler om konfiskation findes i straffelovens §§ 75-77 a. Straffelovens § 75 indeholder de almindelige betingelser for konfiskation, og § 76 regulerer, hos hvem konfiskation i medfør af § 75 kan foretages. § 76 a giver mulighed for konfiskation, uden at anklagemyndigheden kan bevise en forbindelse mellem en konkret forbrydelse og det konfiskerede, også hos andre end den skyldige. § 77 regulerer forholdet mellem konfiskations- og erstatningskrav, og § 77 a regulerer adgangen til konfiskation i rent forebyggende (politimæssigt) øjemed.

Efter straffelovens § 75, stk. 1, kan der ske konfiskation af udbytte ved en strafbar handling. § 75, stk. 2, omhandler konfiskation af genstande, der har været brugt til en bestemt strafbar handling, genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation som nævnt i § 75, stk. 2, ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet.

Straffelovens konfiskationsregler omfatter således i princippet bl.a. tilfælde, hvor en person med forsæt til at unddrage statskassen afgift undlader at angive afgiftspligtige varer til afgiftsmyndighederne i overensstemmelse med gældende lovgivning. Efter retspraksis sker der imidlertid ikke konfiskation af de afgiftspligtige varer i sådanne tilfælde, jf. Vestre Landsrets afgørelser gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998 side 966 og Tidsskrift for Kriminalvidenskab 1999 side 192. Denne retspraksis bygger bl.a. på en ændring af toldloven i 1960'erne på baggrund af Straffelovrådets betænkning nr. 355/1964 om konfiskation.

3.3.2. Forslagets baggrund

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne - i kraft af den såkaldte »colalov« (lov 1059 af 17. december 2002) - skærpet i mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven. Ændringerne var især rettet mod detailhandlen.

Vedrørende engrosleddet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne dog forudsat, at overtrædelsen medfører, at det ikke er